

לה א מ"י פ"ג מהל' שאלה ופקדון כ"ו ג סמנ ע"ד פ"ג טו"ש ח"מ ס"י שט"ס פ"ד : לו ב מ"י פ"ג ט"ב פ"ג י סמנ פ"ד טו"ש ח"מ ס"י שט"ס פ"ד : ס"י יו"ט ס"י פ"ד

ל"ד מ"י פ"ג ס"ב ח"מ סמנ טו"ש פ"ד : ח"מ ס"י שט"ס פ"ד : ח"מ ס"י שט"ס פ"ד : ח"מ ס"י שט"ס פ"ד : ח"מ ס"י שט"ס פ"ד : ח"מ ס"י שט"ס פ"ד : ח"מ ס"י שט"ס פ"ד :

לח ה מ"י פ"ג ט"ב טו"ש פ"ד ס"י ח"מ ס"י שט"ס פ"ד :

יג
א.ק.נ.ח
מ.א.ב.ג.ד.
ח.א.ב.ג.ד.
א.ב.ג.ד.ה.ו.ז.ח.ט.
י.כ.ל.מ.נ.ס.ע.פ.צ.
ק.ר.ש.ת.י.כ.ל.מ.נ.ס.ע.פ.צ.
ח.א.ב.ג.ד.ה.ו.ז.ח.ט.י.כ.ל.מ.נ.ס.ע.פ.צ.

נכ
א.ב.ג.ד.ה.ו.ז.ח.ט.
י.כ.ל.מ.נ.ס.ע.פ.צ.
ק.ר.ש.ת.י.כ.ל.מ.נ.ס.ע.פ.צ.
ח.א.ב.ג.ד.ה.ו.ז.ח.ט.י.כ.ל.מ.נ.ס.ע.פ.צ.

כז
א.ב.ג.ד.ה.ו.ז.ח.ט.
י.כ.ל.מ.נ.ס.ע.פ.צ.
ק.ר.ש.ת.י.כ.ל.מ.נ.ס.ע.פ.צ.
ח.א.ב.ג.ד.ה.ו.ז.ח.ט.י.כ.ל.מ.נ.ס.ע.פ.צ.

קכ
א.ב.ג.ד.ה.ו.ז.ח.ט.
י.כ.ל.מ.נ.ס.ע.פ.צ.
ק.ר.ש.ת.י.כ.ל.מ.נ.ס.ע.פ.צ.
ח.א.ב.ג.ד.ה.ו.ז.ח.ט.י.כ.ל.מ.נ.ס.ע.פ.צ.

שבוטת היסט כמו פוגם כתובה ועד אחד מעיד שהיא פרועה פרק הכותב (כתובות 77 פו) ועוד אור"ש דרב יהודה מוקי נמי מתני' כר"ל ואיכא חזא דהודלה והכי פריך מה שטענו לא הודה לו כלומר למה ישבע ששטרה מתה היה לו ליבעט ששאלה קיימת והיא חזקה שמחזיק לו ולהשיב על טענתו שאומר שאלה מתה ומשני ע"י גגולו כיון דלריך ליבעט על אוחה שמקה שדרכה מתה חוקמה כענין אידך שבוטה נמי עלה בגגולו דטוב לעשות ב' שבוטות על פרה אחת יותר "מעל ב' פרות אכל היא" דהמזכר הבית (ב"ב 77 פ"ג) ליכא לזוקמי כגון דליכא פרה אחת של הודלה לזוקמה לייכא הודלה וסייע ליה שפיר :

שאלה בבבליים שפירא שלא אכל שפרה בבבליים מהו - משמע אכל שפרה בבבליים וזר ושפרה שלא בבבליים שפיטא דשכירות כדקיימא קיימא חז"ל דאמרין לעיל (77 פ"ג) דלתיא שכירות בבבליים ומפקע שכירות שלא בבבליים אלמא אין שניה מתהבנת עם הראשונה וי"ל דגזירת הכתוב הוא דכלל היא דליכא צבליים או דראשונה או בשניה פטור :

ה"ג צוקנטרם בבבליים שלישיית אח"ל כיון דשייכא במקתא כמחין דשייכא בכלה לא אמר ותימא דליכ מלי בני בבבליים רביעית שפרה בבבליים שאלה לא חזרה שכירות לזכותה או לא הא כיון דשאלה שחלמנא לא חשיבא בבבליים היכי תיהדר שכירות לזכותה ליחשב בבבליי אחרי שפך פסקו הבבליים בשאלה שחלמנא אין זו סברא כלל ואין לפרש דבעי רביעית אינה לפי אח"ל שאמרנו אלא לפי מה שאמר אח"ל דאמרין כיון דשייכא במקתא כמחין דשייכא בכלה דמי ומספקא ליה כיון דלא שפךו הבבליים הדרא לזכותה או דלמא לא הדרא לזכותה דשאלה מספקא דהאילו דמחמת השאלה אין שכירות האחרון יכול ליחשב בבבליים דמי שייכי לא אמרינן לא הדרא נמי לזכותה דליכ היה לו לגמ' לפרש אח"ל דאמר ועוד דליכ למה הולך לומר בבבליי ג' אח"ל לא אמר כיון דאפי' אמר איש הבבליי כי היכי דבעי ר' חזרה לאח"ל דאמר [ג] ונראה כמו שהיה כחוב שפייקא בבבליי שלישיית אח"ל דאמרין כיון דשייכא במקתו כמו שהיה בבבליי ופייטא ליה לגמרא דלי לא אמרינן שאלה בבבליים ושפרה חזרה ושאלה לא הדרא שאלה לזכותה דכיון דלזניה ראויה להתחבר עם השכירות שלפניה חשילו נעשה שכירות עלמנו בבבליים איפסיקא לה שכירות דלא הדרא לזכותה חזרה שלא פסקו בבבליים שחלמנא אכל אח"ל דאמר מיבעי ליחא חזרה שאלה לזכותה דכיון דראויה להתחבר עם השכירות שלפניה חשילו נעשה שכירות עלמא בבבליים השאלה נמי שלא נעשה בבבליים לא אי הפסקו והדרא לזכותה או דלמא לא הדרא כיון שהשאלה אינה יכולה להתחבר עם השכירות שלפניה וליחשב מכהה שאלה בבבליים משום דשכירות עלמה לא נעשה בבבליים אלא משום דשייכא בשאלה שלפניה ותרי שייכי לא אמרינן והוי הפסקו ולא תחזור השאלה לזכותה וכן בעי רביעיית ואין הרביעיית הולכת בחז"ל לך לא קאמר בה אח"ל ואם שפוטו שלישיית נשפוט גס רביעית : **ואמר** לו האולא שאלה ומתה חייב וכן בשעה שמחזירה : **גמ'** דף קד י"ב (ו) אמר שמואל אין משלחין מעות בדיוקני חפילו עדים מחומים עליה ופריך אלא לשמואל מאי תקנהיה ומשני כי הא דר' אבהו ט' דמהאי מה שכתב התקבלתי והשתא בלא התקבלתי מהאי אם יכול לכתוב שלה לי דלחן סברא לחלק בין כתוב לחומר פה"פ דכי היכי דמהי באומר מהני נמי כותב ומהי קשה ליה דקאמר ומאי תקנהיה האיכא תקנהא טובא שיכתבו לו העדים ויחתמו שפליטא אמר לך שהשלת ויש לומר דפייטא שמואל תקנוס בפשיטות לשמואל כמו לרבי יוחנן ואינו אומר מאי תקנהיה אלא לפי שרואה להביא מרבי אבהו ולאסוקי דאפילו התקבלתי לא מהני אם מת משלח ונפלו נכסי קמי' יתמי קודם שבא ליד שלח ואין ספקא אלא בהרשאה :

מהל' לפד"מ כו' - הרי כפירה וחדא אין בעידן דשאלה מתה הרי הודלה : **ואמאי מה שטענו לא הודה לו** - חז"ל דאוקיימא דבכופר ומאדה"ה"מ לר"ב, מיהו מתני' לרב הונא ורב יהודה דקתני, ואמאי ישבע הרי אין כאן הודלה במקלף : אי שפכע לי איזו מיהו - ואפי' היא שכורה יש לי עליד שבוטה שקן הוא דברידך לית לן דרמי בר חמא דבעי כפירה והודלה בשומרים דבבירא לן כמ"ד עירוב פרשות כתיב בלא וכו' כתיב "כי הוא" זה חמלה הוא דכתיב, וגגולו שבוטה מן התורה היא "והואמר האשה אמר" דדרשינן בסוטה (77 י"ב) :

שאלה בבבליים - וקודם שהחזירה חזר וכתרה מיניה **ושבעת שכריבא לא היה עמו במלכא וגגבה או חזרה בימי שכירות מהו** : **מיאמר** **שכירות לפיכא** - ומילתא אחריהא היא ולע"ג דכי משך לה מעיקרא, בבבליים היא וכו' לא הדר משך לה, ומיחייב ליה, דבעת שכירות ברשותו היתה ולא מיחסרה משכיה וקני חזרו - באמירה ושלום קנן **אחריהא היא ושאל בבבליים היא** : **או דלמא שכירות בשאלה משר שיבא** - כל חייב שוכר דגבייה ודבניה שקן בשאלו ולא הוסיף כלום ומחמת משכיה ראשונה בלא לו והיה"ש בבבליים' הואי ופטור : **שאלה** **בבבליים** וקודם שהחזירה חזר ושאלה ממנו שלא בבבליים ומתה כדרכה ומיבז זה לתמחמא משיבא ראשונה כה עליה דהא חייב שאלה לא שייך בשכירות, מהו"ל ארי' שאלה, לנענין חוקסין, בשכירות - ודאי לא שייכא וחזר לתמחמא לקינן שלא בבבליים כה לו או דלמא כיון דשייכא במקלף דחייב גבייה ואכירה שפילו יש לתלות במשיכה ראשונה כמחין דשייכא בכלה דמי ופטור חף באונסין : **אח"ל כיון דשייכא כו'** - איני יודע להקנינו ולא גרסי' ליה אלא ה"ג וזח"ל לא אמרינן כיון דשייכא במקלף כו' : **שאלה בבבליים שפרה שלא בבבליים וזר ושאלה שלא בבבליים** - הדרא שאלה לזכותה ואילו בטר משיכה שאלה קמיימא דהיא בבבליים : **מתני'** **כיד בנו** - המשאל שאלה לו לשאל כיד בנו של

שואל לה' **לדמ' וחלא אין דשאלה מתה ואידך לא ידענא** **אין דשכירות מתה ודקיימא דשאלה אין דשאלה מתה ודקיימא דשכירות** דמתוך שאינו יכול ליבעט משלם : זה אומר שאולה וזה אומר שכורה **ישבע השוכר ששכורה מתה** : **ואמאי** מה שטענו לא הודה לו [א] **(ומה שהודה לו לא מענה)** **אמר עולא** **ע"ד ידי גגולא דאל אישתבע לי איזו מיתה דכרכה מתה ומיגו דמישתבע דכרכה מתה מישתבע נמי דשכורה מתה** : זה אומר איני יודע וזה אומר כו' : **הא מני סומכוס היא דאמר** * **במין המוטל בספק חולקין בעי ב' אבא בר ממל** **אחד בבעלים שבתה שלא בבעלים מהו** : **מי אמרינן שאלה לחודה קיימא ושכירות לחודה קיימא** **אנ דלמא שכירות בשאלה משר שיבא** **דהא מדיחייב בגניבה ואכירה אתי** **ישכורה בשאלה מישך שיבוי** **בבעלים שאלה שלא בבעלים מהו** : **שאלה בשכירות ודאי לא שייכא אנ דלמא** **כיון דשייכא במקתא כמחין דשייכא בבולדגמי** **את' לא אמרינן** **כיון דשייכא במקתא כמחין דשייכא בבולדגמי** **אנ דלמא בבעלים ושכורה שלא בבעלים** **מהו** : **ידר אתיא לה שאלה לדוכתה** **אנ דלמא אפסיקא לה שכירות ביני וביני** **אנ דלמא בבעלים ושאלה חזרה ושכורה מהו** : **מי אמרינן אתיא לה שכירות לדוכתה** **אנ דלמא אפסיקא לה שאלה ביני וביני** **ותיקו** : **מתני'** **השואל את הפרה ושלחה לו ביד בנו ביד עבדו ביד שלוחו של שואל** , **ומתה, פטור אמר לו** **השואל** **שלחה לי ביד בני ביד עבדי ביד שלוחי** **אנ ביד בנו ביד עבדו** **אנ ביד שלוחך** **אנ שואל לו המשאל** **הריני משלחה לך ביד בני, ביד עבדי, ביד שלוחי** **אנ ביד בנו ביד עבדך ביד שלוחך** : **וא"ל השואל שלח, ושלחה ומתה חייב** , **ז"בן בשעה שמחזירה** : **גמ'** **כיד**

משאלי : **אם ביד בנו** **(כיד עבדו)** או **כיד שלוחו של שואל** **(ומספק פטור** : אם חסד בדרך, פליגי בה רבה ורב חסדא בגגול קמא (ב"ק 77 קד) **ב' חסדא מתוך לה להאי שלוחו דשאל דמחין** בשכירו וקיינו שדר צביתו **אכל** אין עדים שהו' שלוחו דלי איכא עדים עם שליח וחייב השואל באונסין - משמסרו לו **ב' חסדא** **אומר חפילו עשאו שליח בעדים** לאו שליח הוא להתחייב **ע"י** **באונסין** דה"ל ליה איניש מהימנא הוא, אי צבית לשדורי בידיה, שדר : **וכן בשעה שמחזירה** : אם שלח השואל כיד בנו ועבדו או שלוחו או ביד עבדו ושלוחו של משאלי **לא ילאה מרשנותו של שואל עד שכתב ליה המשאלי ואם מתה בדרך חייב**, ואמר לו המשאלי שלחה לי או שאומר לו השואל הריני משלחה וכו' ואל המשאלי שלח, ושלחה ומתה פטור : **גמ'** **כיד**

אינה יכולה להתחבר עם השכירות שלפניה ואי אפשר לה שאלה בבבליים משום דשכירות עלמה לא נעשה בבבליים אלא משום דשייכא בשאלה שלפניה ותרי שייכי לא אמרינן והוי הפסקו ולא תחזור השאלה לזכותה וכן בעי רביעיית ואין הרביעיית הולכת בחז"ל לך לא קאמר בה אח"ל ואם שפוטו שלישיית נשפוט גס רביעית : **ואמר** לו האולא שאלה ומתה חייב וכן בשעה שמחזירה - תימא דכהגגול קמא (ב"ק 77 קד י"ב) אמר שמואל אין משלחין מעות בדיוקני חפילו עדים מחומים עליה ופריך אלא לשמואל מאי תקנהיה ומשני כי הא דר' אבהו ט' דמהאי מה שכתב התקבלתי והשתא בלא התקבלתי מהאי אם יכול לכתוב שלה לי דלחן סברא לחלק בין כתוב לחומר פה"פ דכי היכי דמהי באומר מהני נמי כותב ומהי קשה ליה דקאמר ומאי תקנהיה האיכא תקנהא טובא שיכתבו לו העדים ויחתמו שפליטא אמר לך שהשלת ויש לומר דפייטא שמואל תקנוס בפשיטות לשמואל כמו לרבי יוחנן ואינו אומר מאי תקנהיה אלא לפי שרואה להביא מרבי אבהו ולאסוקי דאפילו התקבלתי לא מהני אם מת משלח ונפלו נכסי קמי' יתמי קודם שבא ליד שלח ואין ספקא אלא בהרשאה :

יחזיק בגגול (היה עירוב פרשות) "כי הוא" זה חמלה הוא דכתיב, וגגולו שבוטה מן התורה היא "והואמר האשה אמר" דדרשינן בסוטה (77 י"ב) :

[ב"ק כ"ו] [ט"ז]

כ"ד קד

עיל פ: